

Norges Arbejdere og Internationale.

Som bekendt staar det norske Arbejderparti ikke tilsluttet Socialistisk Arbejder-Internationale, ligesom de norske Fagorganisationer ikke er tilsluttet den faglige Internationale.

Der har flere Gange i de sidste Aar været Drøftelser blandt Norges Arbejdere om en Ændring af dette Forhold. Den nys afsluttede store Lockout har atter gjort Spørgsmaalet brændende, idet den solidariske Støtte fra bl. a. Sverige og Danmark har skabt Stenning for at gøre Samarbejdet helt effektivt, medens paa den anden Side Moskvas Indsats under Konflikten har indskrænket sig til en Flom af Skældsord overfor Organisationernes Ledelse.

Partiets Hovedorgan har i en Spidsartikel forleden taget hele det internationale Spørgsmaal op til Behandling.

Det paaegges, at det er et Spørgsmaal, der paa Grund af Bevegelsens Udvikling i Norge er meget dybtgående og meget vanskelig. Det erkendes at være paakrævet at styrke de internationale Forbindelser. Medens selve den faglige Internationale kritiseres, siges der: »Det, som under denne Lockout har fejret store og nye Triumfer, er de skandinaviske Samarbejde. De svenske og danske Arbejders Støtte har været af væsentlig Betydning». Dog mener Bladet ikke, at man bør tage sin Stilling efter, hvad man kan faa, men efter, hvad man kan yde af international Solidaritet. I Artiklen erkendes, at Forholdene nu er ændret saaledes, at det norske Forslag om Samling mellem Moskva og Amsterdam ikke er mulig. Derefter hedder det sluttelig:

»En Tilslutning til Komintern eller Profintern er udelukket. For den vilde bare rive op vore Organisationer og bringe os i et Modsætningsforhold i Stedet for et væsenskabt Forhold til Sovjetunionen. Den eneste mulige organisationsmæssige Orientering er til »Socialistisk Arbejder-Internationale» og den faglige Central, kendt under Navnet »Amsterdam-Internationale». Men det er et vidtrækkende Spørgsmaal, som vi behøver Tid til at drøfte. Derfor mener vi, at vi nu først bør behandle den organisationsmæssige og taktiske Side af Lockouten, og der trække de Erfaringer, vi er interesseret i, og dernæst faa fra Haanden Eftersparets Kommunalvalg. Saa kan vi komme tilbage til det internationale Spørgsmaal i hele sin Bredde.»

— De norske Organisationer maa naturligvis bedst selv vide, hvornår Tiden er inde til at træffe Afgørelsen i denne vigtige Sag. Paa den anden Side skulde det synes forholdsvis let at træffe en Afgørelse, naar man betragter Sagen, som ovenstaaende Citat viser. Og mange Grunde, ikke mindst i den nuværende Krise

burde føre Norges Arbejdere til at forlade den isolerede Stilling, som hverken gavner dem selv eller nogen anden, men blot kan skabe Besværligheder i givne Situationer. Tiden kræver et fast internationalt Fodslag og ikke splittet Gruppe-Optræden.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Telefonfelagagjaldið.

»Havnar Arbeidsmannafelaga hefur skrivliga vent sæt til Løgtingið um at fáa hitt ræðuliga dýra telefonfelagagjaldið her í Havn niðurst, so telefon ikki framvegis verður eitt »privilegium» hjá teimum, ið ráðini hava. Telefonin eigur at vera ein nyttulatur, sum flest møgulig eiga at kunna loyva sær at hava inni, men til dags hefur gjaldið verið so dýrt, at tað er færri enn fleiri, ið kunna loyva sær at hava telefon inni.

Nevndin, ið fingið hefur hetta mál í hendi á tingi (telefonnevndin), tyktist ikki at skilja tað neyðturliga í, at gjaldið verður niðurst; tó tók ein maður seg burtur úr (N. Debess) og setti uppskot um at læðka gjaldið niður í 60 kr. um árið. Tað vóru soleiðis lítlar vónir um, at umsókn Arbeidsmannafelags fekk nakrar smóðir á tingi. Uppskotið um at læðkað fall við 6—15.

Fiskemarkedet.

28.—9.—31.
Oporto: Tilførsel (Tons) dansk-isländsk Klippisk 602, norsk 98, new-foundlandsk 234, tysk 89. Kurs for 1ste. (Esc. pr. 1 Pd.) 110, Kurs for d. Kr. 600.

29.—9.—31.
Barcelona: Tilførsel af færøsk Klippisk 555 Tons. Priser uforandret. Beholdninger af alle Klippisksorter 1600 Tons.

Markedet for Klippisk i Bilbao.

Ifølge telegrafisk Indberetning af 23. September 1931 til Udenrigsministeriet fra Konsulatet i Bilbao er der i den forløbne Uge ikke blevet tilført det der-værende Marked nogen Sending Klippisk.

Der noteres følgende Priser:
Færøsk Klipp. 95/98 ptas. pr. 50 kg
Isländsk - 95/98 - - - -
Norsk - 95/99 - - - -
Sterlingskursen var 46.

Markedet for Klippisk i Genua:

Ifølge telegrafisk Indberetning til Udenrigsministeriet af 22. September 1931 fra Konsulatet i Genua har Forbruget været tilfredsstillende. Efterspørgslen var jævn, men med svagt nedadgående Tendens.

Der noteres følgende Priser:
Isl. Labrad. style 200 L. pr. 100 kg
- vask. og pres. 180 - - - -
- Salff. (smaa) 160 - - - -
- Salff. (store) 185 - - - -

Markedet for Klippisk i Barcelona.

Ifølge telegrafisk Indberetning til Udenrigsministeriet fra Konsulatet i Barcelona af s. D. har der i den forløbne Uge været tilført Markedet:

100 Tons Klippisk fra Færøerne.
365 - - - - Isländsk.

Priserne for 1. Klasses Klippisk androg:

100—108 ptas. pr. 50 kg.
Den samlede Beholdning blev anslaaet til 1450 Tons.

29.—9.—31.
Genua: Markedet demoraliseret paa Grund af Sterlings og Kronens Usikkerhed. Et enkelt

Firma sælger Indlands Beholdninger til uforandrede Priser. Andre forlanger et Tillæg af 15% paa Grund af Værditolden, jfr. Telegram af 25. September 1931. Nye Forretninger afsluttes næppe for den fremmede Valuta stabiliseres. Fra Island »Formica» med 275 Tons, »Varild» 562 Tons. Fra Frankrig »Verdie» 3/4 Tons. Fra England »Almazora» 1 1/4 Tons.

2.—10.—31.

Oporto: Tilførsel af dansk-isländsk Klippisk 2 Tons, af norsk 15, af new-foundlandsk 228. Priser (Esc. pr. 60 kg) for dansk-isländsk Klippisk 180, for norsk 188.

Fráhaldsrøðarin.

J. A. Stjerne.

frá Keypmannahavn kemur til Føroyar fríggjadagin komandi. Hann er kendur her síðan seinasta heyst fyri sínar fyrilestrar um fráhaldsmálið. Á hesum sinni dvøljir hann væl longur í Føroyum enn seinast, og verður hann at ferðast millum bygdur í fráhaldsarbeiðinum.

Tikin trolari.

»Hvítabjornin» hefur í gjár nápað ein trolara vestan fyri Sandoyinna. Hann hevði trolgreidurnar leysar innanmarks, og var tí tikin.

Krigs-Enkerne.

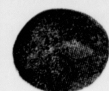
Der er nu gaaet 13 Aar, siden Krigs-afsluttedes, men det er saa langt fra, at Krigens »Bo» er sluttet — økonomisk eller menneskeligt. Efter en fornylig foretaget Opgørelse er der i Tyskland endnu ikke mindre end 362.000 Krigs-Enker. Lige efter Krigens Afslutning i 1918 regnede man med ikke mindre end 600.000 Krigs-Enker. Nogen fuldstændig Tælling havde man dog ikke for 1924, men paa Grund af forskelligt Materiale menes det nogenlunde sikkert at kunne fastslaa, at over 200.000 Krigs-Enker i denne Periode atter giftede sig. Efter de officielle Opgørelser var Antallet af Krigs-Enker:

1918.....	600.000
1924.....	365.000
1926.....	361.000
1928.....	359.000
1930.....	362.000

Dette er Antallet af de i Tyskland understøttelsesberettigede Krigs-Enker. Naar Tallet i de sidste 2 Aar er steget, skyldes det, at i disse Aar er et meget stort Antal mandlige Krigsdeltagere død af Krigsaarsager, d. v. s. det drejer sig altsaa om forskellige Arter af Krigsinvalider, hvis Liv er afkortet paa Grund af deres Invaliditet.

Om de Lidelser, der rummes i disse Tal, giver en Bog, der er udsendt under Titlen »Krigs-Enker former deres Skæbne», en alvorlig Beretning. I denne Bog fortæller 15 forskellige Krigs-Enker af forskellig Alder og forskellig social Afstammelse om deres Skæbne. Alle har de maalt taget et selvstændigt Erhvervsarbejde op til Supplement af den offentlige Understøttelse, da denne var for lille til at leve af. Men kun 2 af de 15 var paa Forhaand uddannede til andet end huslig Gerning. Det er dystre og tragiske Billeder, denne Bog giver fra disse 15 Kvinders Liv. Og naar det saa huskes, at det kun drejer sig om enkelte af Hundre-tusinder, staar paa en Gang Krigens forferdelige Følger for Kvinden, der sæd hjemme, klart for den tæn-kende Læser.

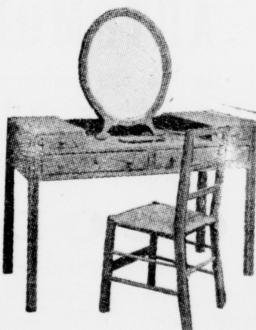
Klæder Sport ikke unge Kvinder?

En ung Pige beklager sig over at mandlige Idrætsfolk gør Nar af Kvinderne, der driver den samme Sport og Idræt som Mænd. Det »klæder ikke de unge Kvinder» siges der. Indsenerne mener, at Lige saa lidt som de unge Piger, naar de er interesseret i at se paa Mændenes Sportsprestationer først ser efter om det »klæder» Mændene at drive Sport og Idræt, behøver Mændene at se paa Kvindernes Prestationer ud fra et saadant mål al fornuftig Idræt stridende Synspunkt. »Forøvrigt er der mange smukke Prestationer, hvor Kvinderne fører an. Selv de noget buttede kan være uhyre smidige og gratiøse, og det er ganske forkert altid at raabe Hurra for de magre og sene. Et harmonisk bygget Kvindelegeme er ikke ranglet som en Lommels eller »bare Muskler» som Mænds.»

»Maa vi være fri for de ikke-saglige Kvalitetsbedømmelser og tages for det vi ønsker at være: Unge Kvinder, der vil dyrke Sport for at blive sunder. — Nu véd de unge mandlige Kritikere altsaa hvad de har at tie stille med.

Datterens Værelse

Kun de færreste har Lejlighed saa Datteren i Huset kan have Alverden i sin Stue. Derfor er det ikke givet, at den unge Pige ikke gerne vil have »lidt af hvert». Det er rart at have et Sted, hvor man kan sidde og skrive et Brev og samtidig have sine »Grejer» i Nærheden.

Men det er ogsaa rart at have et Spejl, som altid er lige til at »kigge i». Det kombinerede Skrive-Toiletbord vil med sine smaa Skuffer og sin gode Plade være egnet til at tjene begge Formaal. Både Skriveriet og Toiletteforberedelsen. Spejlet kan nemt flyttes bort naar Skrivearbejdet begynder. Og nemt sættes hen igen, naar der er sat det sidste Punktum i Brevet.

Et Smyrnaæppe.

Efter Opførfing af en svirig Syerskes bringer vi her et Monster til Syning af et Smyrnaæppe. Der ønskedes et Forlæg til en »Forliger» i bløde Farver og et roligt Monster. — Det her skitserede er syet med lysgraat Garn i to Chatteringer, og tre Chatteringer i blaat Garn.

Disse Farver vil næsten være passende til alt i Møbler og Gardiner.

Intelligens.

Opskræmt ved den Kendsgerning, at kun en Tredjedel af de Studenter, der hvert Aar melder sig paa Universitetet, fuldender deres Studier, er danske Akademikeres Nationalraad begyndt at fundere over Spørgsmaalet om Studenter overhovedet som Helhed taget kan siges at være intelligente. For at faa en Vejledning har man besluttet at lade et Par Hundrede Studenter Intelligensprøve, og saa løvrigt følge deres Løbbane og se, hvorledes denne falder ud i Forhold til Provens Resultat.

I gamle Dage var det uenigtelig anderledes. Den Gang var det nærmest Helligbrødet at tænke andet end at Studenterokarden var det eneste absolutte Bevis paa Intelligens, der fandtes. Denne Artiumdyrkelse havde sin væsentlige Andel i det umadelige Embedeshovmod, der i en stor Del af forrige Aarhundrede spolede de Forholdene her i Landet. Selv om man endnu i vore Dage finder mange Repræsentanter for Embedsmands-hovmodet, saa skal det villig erkendes, at baade Embedsmænd og Akademikere i langt højere Grad end tidligere, er kommet ned paa Jorden. Dette kan man takke det praktiske Livs stadig stigende Fordringer til Uddannelsen for. Saalænge Studenterne holdt sig til Embedsvejen, var der mange Muligheder ogsaa for de mindre intelligente Eksemplarer af Racen til at camouflere deres intellektuelle Mangler. Da Studenterne begyndte at søge ud i Erhvervslivet blev de paa en ubehagelig Maade stillet overfor Spørgsmaalet om, hvad de kunde. Ja, de var Studenter. Well, mente Repræsentanten for det praktiske Liv, det var vel for sent at rette, men derfor var det jo alligevel muligt, at de kunde noget? Svaret herpaa blev som Regel negativt, og Studenterens værdi maa derfor nærmest siges at ligge under Pari. Det vilde derfor maaske slet ikke være at det onde for Studenterne at faa psykoteknisk fastslaaet, at en vis Procentdel af dem i Virkeligheden er intelligente.

Og hvorfor skulde de ikke være det? De faar jo dog den bedste Skoledannelse, vi har herhjemme, og selv om Kundskaer nu en Gang ikke helt er det samme som Intelligens, saa skulde det dog gerne være saaledes, at selve Kundskaestilgørelsen øvede og skærpede Intelligensen forudsat at en saadan forefandtes fra Begyndelsen.

Mange vil maaske mene, at det er noget sent for en Student at faa fastslaaet, at han ikke er intelligent, naar han først har spildt saa og saa mange Aar paa at tage Studentereksamen. Men paa den anden Side er det dog bedre, at han faar det at vide, inden han spilder endnu flere Aar paa et Fagstudium. Maaske kan man ad denne Vej naa til en effektiv Bekæmpelse af det sørgelige akademiske Proletariat, som vi er en Kendsgerning.